

Arcybiskup
Marek Jędraszewski
Metropolita Krakowski

298

Edykt

Arcybiskup Ołomuńca Jan Graubner zwrócił się do mnie z prośbą o podjęcie procesu kanonizacyjnego **Jánosa Esterházya**, wiernego świeckiego i ojca rodziny, który zmarł w więzieniu w Mirowie k. Ołomuńca w 1957 roku.

Po otrzymaniu zgody Kongregacji Spraw Kanonizacyjnych na prowadzenie tegoż procesu informuję o tym wiernych Archidiecezji Krakowskiej.

Sługa Boży **János Esterházy** urodził się 14 marca 1901 roku w Nyitraújlak, dzisiejsza Słowacja. Ojcem Sługi Bożego był Galánthai hrabia János Mihály Esterházy, a matką hrabina Elżbieta Tarnowska, córka prof. Stanisława Tarnowskiego, rektora Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie. W 1924 roku poślubił hr. Lívię Serényi, z którą miał dwoje dzieci, syna Jánosa i córkę Alice. W 1932 roku został wybrany na przewodniczącego krajowej organizacji katolickiej, Chrześcijańskiej Partii Socjalistycznej, która skupiała Węgrów w Czechosłowacji, a w 1935 roku został wybrany na posła z okręgu Koszyc do krajowego parlamentu w Pradze.

W 1939 roku po wybuchu II wojny światowej aktywnie brał udział w ratowaniu Węgrów, Żydów, Słowaków, Czechów, a zwłaszcza Polaków. W 1942 roku, jako jedyny w słowackim parlamencie nie zagłosował za uchwaleniem ustaw o deportowaniu Żydów. W 1943 roku pozbawiony mandatu poselskiego został aresztowany i skazany przez sąd w Popradzie na pół roku więzienia.

W 1945 roku, po zakończeniu wojny został aresztowany, a w 1946 roku skazany na 10 lat przymusowej pracy w gułagu w Związku Radzieckim. W 1947 roku został zaocznie skazany w pokazowym procesie w Czechosłowacji na karę śmierci. W drodze łaski prezydent Czechosłowacji w 1950 roku zamienił karę śmierci na dożywocie. Po 12 latach niewoli i bolesnych cierpieniach zmarł 8 marca 1957 roku w więzieniu w Mirowie na Morawach, w opinii świętości.

Jako chrześcijański polityk wywodził swą działalność z Ewangelii, opierał się na jej zasadach i wartościach, a także na naukach zawartych w encyklikach papieskich, zawsze starając się o ich praktyczne zastosowanie. Jego rozległa działalność socjalna, wspierająca ubogich, prześladowanych i uciśnionych, była jednym z najważniejszych filarów jego działalności społecznej, podczas której kierował się w pierwszym rzędzie prawami Bożymi. Wraz z prześladowaniami wzrastało jego poczucie odpowiedzialności za los współwięźniów, zwłaszcza za ich zbawienie. Był wierny do końca wierze, swojemu powołaniu, ziemi ojczystej i ludziom powierzonym jego pieczy. Nie odwiodła go od tego ani wizja poprawy losu własnego i rodziny, ani perspektywa czekających go cierpień. Powierzając swój los Woli Bożej, nie opuścił, ani nie uciekł ze swego posterunku. W trudnych czasach dawał świadectwo wzorowego życia chrześcijańskiego, zarówno słowem, jak i czynem. Za jego bezkompromisowym, czerpiącym z wiary w Jezusa, odważnym działaniem publicznym kryło się regularne życie sakramentalne i pełne poświęcenia oddanie. Idąc śladami Chrystusa, podjął cierpienia związane z groźbami, aresztowaniami, obozami pracy (gułag) i więzieniami, polegając coraz bardziej na zawierzeniu sobie Bożej Opatrzności. Pełne zawierzenie Chrystusowi umacniała głęboka modlitwa, również za prześladowców. Do końca, aż po samo męczeństwo, dawał świadectwo o Chrystusowej prawdzie, nieustającym obowiązywaniu wartości chrześcijańskich, sile zaufania Bogu oraz niewzruszonej nadziei życia wiecznego, które daje tylko Chrystus.

W myśl przepisów prawa kanonizacyjnego (Sanctorum Mater 43), ogłaszam decyzję o rozpoczęciu procesu kanonizacyjnego Sługi Bożego **Jánosa Esterháze**go w naszej Archidiecezji. Czynię to z radością i niniejszym edyktem zwracam się do wszystkich, którzy posiadają jakiegokolwiek dokumenty, pisma lub wiadomości dotyczące Sługi Bożego, zarówno pozytywne jak i negatywne, aby zechcieli przekazać je do Kurii Arcybiskupiej w Krakowie do dnia 30 kwietnia 2019 roku.

Kraków, dnia 6 marca 2019 roku

+ Marek Jędraszewski

✠ Marek Jędraszewski
Arcybiskup Metropolita Krakowski

Ks. Tomasz Szopa
Ks. Tomasz Szopa
kanclerz Kurii Metropolitalnej